

Zadeva C-415/02

Komisija Evropskih skupnosti

proti

Kraljevini Belgiji

„Neizpolnitev obveznosti države – Posredni davki – Direktiva 69/335/EGS – Zbiranje kapitala – Dajatev na borzne transakcije – Dajatev na izro?itev prinosniških vrednostnih papirjev“

Povzetek sodbe

Dav?ne dolo?be – Usklajevanje zakonodaj – Posredni davki na zbiranje kapitala – Nacionalna zakonodaja, ki obdav?uje vpise novih vrednostnih papirjev in fizi?no izro?itev novih prinosniških vrednostnih papirjev – Nedopustnost

(Direktiva Sveta 69/335, ?len 11)

Obveznosti iz ?lena 11 Direktive 69/335/EGS o posrednih davkih na zbiranje kapitala, kot je bila spremenjena z Direktivo 85/303, ki med drugim dolo?a, da države ?lanice ne zavežejo nobeni obliki obdav?itve oblikovanja, izdaje, uvrstitve v kotacijo na borzi, uvrstitve na trg ali trgovanja z delnicami, deleži ali drugimi vrednostnimi papirji enake vrste, ne izpolni država ?lanica,

- ki „dajatvi na borzne transakcije“ zaveže vpise novih vrednostnih papirjev v tej državi ?lanici, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob pove?anju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, in

- ki „dajatvi na izro?itev prinosniških vrednostnih papirjev“ zaveže fizi?no izro?itev prinosniških vrednostnih papirjev glede nacionalnih ali tujih javnih skladov, kadar gre za nove vrednostne papirje, izdane ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob pove?anju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila.

?e drži, da ta dolo?ba izrecno ne omenja prve pridobitve ali prve izro?itve navedenih vrednostnih papirjev, ostaja dejstvo, da naj bi odobritev, da se novo izdani vrednostni papir zaveže davku ali dajatvi na prvo pridobitev ali fizi?no izro?itev prinosniškega vrednostnega papirja v okviru njegove izdaje, v resnici pomenila le obdav?itev same izdaje tega vrednostnega papirja kot transakcije, ki je sestavni del celostne transakcije glede na zbiranje kapitala.

(Glej to?ke 32, 46, 47, 53 in izrek.)

SODBA SODIŠ?A (drugi senat)

z dne 15. julija 2004(*)

„Neizpolnitev obveznosti države – Posredni davki – Direktiva 69/335/EGS – Zbiranje kapitala – Dajatev na borzne transakcije – Dajatev na izro?itev prinosniških vrednostnih papirjev“

V zadevi C-415/02,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata R. Lyal in C. Giolito, zastopnika, z naslovom za vro?anje v Luxembourg,

tože?a stranka,

proti

Kraljevini Belgiji, ki jo zastopa A. Snoecx, zastopnica, skupaj z B. van de Walle de Ghelcke, avocat,

tožena stranka,

zaradi ugotovitve, da Kraljevina Belgija s tem:

- da je dajatvi na borzne transakcije zavezala vpise novih vrednostnih papirjev v Belgiji, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali po pove?anju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, in
- da je dajatvi na izro?itev prinosniških vrednostnih papirjev zavezala fizi?no izro?itev vrednostnih papirjev na prinosnika belgijskih ali tujih javnih skladov, kadar gre za nove vrednostne papirje, izdane ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob pove?anju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila,

ni izpolnila obveznosti iz ?lena 11 Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 249, str. 25), kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985 (UL L 156, str. 23),

SODIŠ?E (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann in R. Schintgen (poro?evalec), sodnika, F. Macken in N. Colneric, sodnici,

generalni pravobranilec: A. Tizzano,

sodna tajnica: M.-F. Contet, glavna administratorka,

na podlagi poro?ila sodnika poro?evalca,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 15. januarja 2004

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti je z vlogo, vloženo v sodnem tajništvu 19. novembra 2002, na podlagi ?lena 226 ES vložila tožbo za ugotovitev, da Kraljevina Belgija s tem:

– da je dajatvi na borzne transakcije zavezala vpise novih vrednostnih papirjev v Belgiji, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali po povežanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, in

– da je dajatvi na izrožitev prinosniških vrednostnih papirjev zavezala fizižno izrožitev prinosniških vrednostnih papirjev belgijskih ali tujih javnih skladov, kadar gre za nove vrednostne papirje, izdane ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povežanju osnovnega kapitala ali ob izdaji posojila,

ni izpolnila obveznosti iz žlena 11 Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala (UL L 249, str. 25), kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985 (UL L 156, str. 23, v nadaljevanju: Direktiva 96/335).

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

2 žlen 11 Direktive 69/335 določa:

„Države žlanice ne zavežejo nobeni obliki obdavžitve:

a) oblikovanja, izdaje, uvrstitve v kotacijo na borzi, uvrstitve na trg ali trgovanja z delnicami, deleži ali drugimi vrednostnimi papirji enake vrste ali s potrdili, ki predstavljajo take vrednostne papirje, ne glede na to, kdo jih je izdal;

b) posojil, vključno z državnimi obveznicami, najetih z izdajo zadolžnic ali drugih prenosljivih vrednostnih papirjev, ne glede na to, kdo jih je izdal, ali katerih koli formalnosti, povezanih z njimi, ali oblikovanja, izdaje, uvrstitve v kotacijo na borzi, uvrstitve na trg ali trgovanja s temi zadolžnicami ali drugimi prenosljivimi vrednostnimi papirji.“

3 žlen 12(1) Direktive 69/335 določa:

„Ne glede na žlena 10 in 11 lahko države žlanice obražunajo:

a) dajatve na prenos vrednostnih papirjev, zaražunane bodisi pavšalno ali ne;

[...]“

4 Obrazložitev predloga Direktive Komisije z dne 14. decembra 1964 (KOM(64), 526 konž.), ki je privedel do sprejetja Direktive 69/335, se glasi:

„Med [posrednimi] davki [na pretok kapitala] lahko razlikujemo na eni strani davke na zbiranje kapitala in na drugi strani davke na transakcije z vrednostnimi papirji. Ta osnutek direktive se nanaša na posredne davke na zbiranje kapitala, kategorijo davkov, ki vključuje dajatev na kapital na lastniški kapital družb, kolkovino na državne vrednostne papirje, kolkovino, zaražunano na uvedbo ali izdajo vrednostnih papirjev tujega izvora na nacionalni trg, kot tudi druge posredne obdavžitve, ki imajo enake značilnosti. Posredni davki na transakcije z vrednostnimi papirji, kot so dajatve na borzne transakcije, bodo pozneje urejeni v drugem osnutku direktive. Ta predlog torej nanje ne vpliva.“

5 Na podlagi žlena 2(1) predloga Direktive Sveta o posrednih davkih na transakcije z vrednostnimi papirji, ki ga je Komisija predložila 2. aprila 1976 (UL C 133, str. 1, v nadaljevanju: predlog Direktive iz leta 1976), je obdavžljiva transakcija „odplažna odsvojitev ali pridobitev

vrednostnih papirjev, kadar transakcijo v državi članici ali v tretji državi sklene oseba s stalnim prebivališčem v državi članici. „Vsaka odsvojitev ali pridobitev vrednostnih papirjev je ločeno obdavčljiva transakcija.“

6 Člen 4(1) predloga direktive iz leta 1976 predvideva:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za davčno oprostitve naslednjih transakcij:

a) izdajo vrednostnih papirjev in prvo pridobitev vrednostnih papirjev v okviru izdaje, [...]

7 V delu V priloge k predlogu direktive iz leta 1976 je podrobneje navedeno, da „[v] smislu te direktive izdaja vrednostnih papirjev pomeni prenos vrednostnih papirjev s strani izdajatelja, vključno s prenosom, ki izhaja iz kapitalizacije rezerv“.

Nacionalna ureditev

8 Zakonski predpisi, ki so upoštevni v tem primeru, so belgijski Code des taxes assimilées au timbre (zakon o dajatvah, enakovrednih kolkovini, v nadaljevanju: CTAT) in izhajajo iz zakona z dne 14. aprila 1965 o spremembi Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, Code des droits de timbre in Code des taxes assimilées au timbre (zakon o dajatvah vpisa hipoteke in sodnih taksah, zakon o kolkovinah in zakon o dajatvah, enakovrednih kolkovini, *Moniteur belge* z dne 24. aprila 1965, str. 4430).

9 Člen 120 CTAT določa:

„Dajatvi na borzne transakcije so zavezane naslednje transakcije, sklenjene ali izvedene v Belgiji, kadar se nanašajo na belgijske ali tuje javne sklade:

1° vsaka prodaja, vsak nakup in, splošneje, vsaka odsvojitev in vsaka pridobitev proti plačilu;

2° vsaka dodelitev vpisniku, neposredno po javnem pozivu za javno izdajo, predstavitvijo, ponudbo ali prodajo.“

10 Na podlagi členov 120, 2°, in 121(1) CTAT dajatev na borzne transakcije bremeni dodelitev delnic in zadolžnic vpisniku. Njena davčna stopnja znaša med 0,07 % in 1 %.

11 Člen 126-1, 1°, CTAT od dajatve na borzne transakcije oprošča tiste transakcije, pri katerih noben poklicni posrednik ni dejaven ali ne posluje niti za račun ene od strank niti za svoj račun.

12 Člen 159, prvi in drugi odstavek, CTAT določa:

„Dajatvi na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev je zavezana vsaka izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, kadar se nanaša na belgijske ali tuje javne sklade.

Izročitev pomeni vsako fizično izročitev neposredno po:

1° vpisu;

2° odplačni pridobitvi;

3° konverziji imenskih vrednostnih papirjev v prinosniške vrednostne papirje;

4° dvigu vrednostnih papirjev iz zbirnega depozita pri kreditni organizaciji, borzni družbi, družbi

za upravljanje sredstev ali pri Caisse interprofessionnelle de dépôts et de virements de titres (medstrokovna agencija za deponiranje in vplačilo vrednostnih papirjev).“

13 Člen 163, 1°, CTAT predvideva, da je izročitev vrednostnih papirjev neposredno po odplačani pridobitvi, pri kateri noben poklicni posrednik ni dejaven ali ne sklepa za račun ene od strank, oproščena dajatve na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev.

14 Člena 120, 1° in 2°, in 159 CTAT, ki opredeljujeta področje uporabe dajatve na borzne transakcije in dajatve na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, ne razlikujeta med prvotno izdajo vrednostnih papirjev in poznejšimi transakcijami z obstoječimi vrednostnimi papirji.

Predhodni postopek

15 Ker je Komisija presodila, da sta dajatev na borzne transakcije in dajatev na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev v nasprotju s členom 11 Direktive 69/335, je z dopisom z dne 10. maja 1999 Kraljevino Belgijo uradno pozvala, naj v roku dveh mesecev predloži stališča.

16 Z dopisom z dne 2. avgusta 1999 je belgijska vlada Komisijo obvestila o svojem stališču, da obe zadevni dajatvi spadata na področje uporabe člena 12(1)(a) Direktive 69/335.

17 Ker Komisija s tem odgovorom ni bila zadovoljna, je Kraljevini Belgiji 26. januarja 2000 poslala obrazloženo mnenje in jo pozvala, naj sprejme zahtevane ukrepe za uskladitev s tem mnenjem v roku dveh mesecev od njegove vročitve.

18 Z dopisom z dne 29. marca 2000 je belgijska vlada seznanila Komisijo, da vztraja pri svojem stališču, in predlagala sestanek z njenimi predstavniki. Ker na tem sestanku, ki je bil 14. decembra 2000, ni bil dosežen dogovor, se je Komisija odločila, da vloži to tožbo.

Tožba

19 Komisija navaja, da je Kraljevina Belgija s tem, da je nove vrednostne papirje obdavčila z dajatvijo na borzne transakcije in dajatvijo na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, kršila člen 11 Direktive 69/335, ki državam članicam prepoveduje, da predvsem izdajo vrednostnih papirjev zavežejo kateri koli obliki obdavčitve.

Ožitek glede dajatve na borzne transakcije

Trditve strank

20 Po mnenju Komisije je dajatev na borzne transakcije v nasprotju s členom 11 Direktive 69/335, ker bremeni vpis novih vrednostnih papirjev, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila.

21 Komisija meni, da pri tej dajatvi, v nasprotju s trditvijo belgijske vlade, ne gre za odstopanje, predvideno v ?lenu 12(1)(a) Direktive 69/335, ki jo je kot izjemo od pravila neobdavčitve treba razlagati strogo in ne velja za novo izdane vrednostne papirje. Ta določba naj bi sicer dovoljevala državam ?lanicam, da obdavčijo prenos vrednostnih papirjev, vendar naj bi pojem „prenos“ predpostavljal, da so zadevni vrednostni papirji pred prenosom pripadali drugemu lastniku. To razlago naj bi potrjevala po eni strani obrazložitev predloga Direktive z dne 14. decembra 1964 in po drugi strani sodna praksa Sodišča (glej sodbi z dne 2. februarja 1988 v zadevi Dansk Sparinvest, 36/86, Recueil, str. 409, in z dne 25. maja 1989 v zadevi Maxi Di, 15/88, Recueil, str. 1391), iz katerih naj bi izhajalo, da glede transakcij iz ?lena 11 Direktive 69/335 državi ?lanici ni dovoljeno, da kapitalske družbe obdavči drugače kot z davki in dajatvami, predvidenimi v ?lenu 12 te direktive.

22 Glede pojma „izdaja vrednostnih papirjev“ Komisija navaja, da tega pojma ni mogoče razlagati tako, kot da zajema prvi prenos teh vrednostnih papirjev, ker taka razlaga odvzame ves smisel prepovedi iz ?lena 11 Direktive 69/335. Izdaje vrednostnih papirjev se ne bi smelo ločiti od njihove pridobitve s strani vpisnikov in prepoved obdavčitve izdaje naj bi, po analogiji s presojo Sodišča v sodbi z dne 27. oktobra 1998 v zadevah FECSA in ACESA (C-31/97 in C-32/97, Recueil, str. I-6491, točki 18 in 19), veljala za celotno transakcijo, ki vključuje pridobitev vrednostnih papirjev s strani vpisnika.

23 Komisija ugovarja razlagi ?lena 4(1) predloga direktive iz leta 1976 belgijskih organov. V nasprotju z navedbami belgijske vlade, če ta določba predvideva prepoved obdavčitve izdaje vrednostnih papirjev in njihove prve pridobitve, take prepovedi ni mogoče razlagati kot indic za to, da naj bi bili ti transakciji ločeni ali da naj bi ?len 11 Direktive 69/335 zajemal samo izdajo. Nasprotno je razlog za ponovitev prepovedi v tej določbi v drugem predlogu direktive skrb za jasnost. Tako naj bi navedba „prva pridobitev vrednostnih papirjev v okviru izdaje“ zgolj vsebinsko pojasnila prepoved iz tega ?lena 11.

24 Glede področja uporabe dajatve na borzne transakcije Komisija zatrjuje, da okoliščina, da določene transakcije niso zavezane tej dajatvi, ne more upravičiti kršitve ?lena 11 Direktive 69/335. Dodaja, da, v nasprotju z navedbami belgijske vlade, predmet dajatve na borzne transakcije ni omejen na izvršitev transakcije z vrednostnimi papirji na podlagi izpolnitve borznega naročila. V vsakem primeru pri presoji združljivosti te dajatve z navedeno določbo ni mogoče upoštevati niti dejanj poklicnih posrednikov pri transakcijah, ki so predmet te dajatve, niti identitete osebe, odgovorne za te.

25 Belgijska vlada meni, da ?len 11(1)(a) Direktive 69/335 ne nasprotuje obdavčitvi prvega prenosa vrednostnih papirjev po njihovi izdaji.

26 Po mnenju te vlade uporaba pojma „trgovanje“ iz ?lena 11 Direktive 69/335 nujno pomeni, da mora obstajati vrsta poznejših prenosov. Prepoved vsakršne obdavčitve teh transakcij naj bi imela izjemno širok obseg, ki bi ga bilo vendarle treba omejiti z odstopanjem iz ?lena 12(1)(a) navedene direktive, ki dovoljuje obdavčitev prenosov vrednostnih papirjev.

27 Belgijska vlada trdi, da ni mogoče sprejeti razlage pojma „izdaja“, kot predlaga Komisija, in trditve, da se pri prenosu predpostavlja obstoj predhodnega lastnika. Pojem „izdaja vrednostnih papirjev“ naj ne bi zajemal prve pridobitve vrednostnih papirjev s strani vpisnika, temveč naj bi se omejeval na dejavnost družbe izdajateljice.

28 Iz predloga Direktive iz leta 1976 naj bi namreč izhajalo, da je treba „izdajo vrednostnih papirjev“ razumeti tako, da se nanaša na prvi prenos teh vrednostnih papirjev in da ne zajema njihove prve pridobitve. Ker ta predlog ni bil nikoli sprejet, bi bilo treba dopustiti, da države ?lanice

obdav?ijo prvo pridobitev vrednostnih papirjev. Poleg tega naj bi iz sodbe z dne 17. decembra 1998 v zadevi Codan (C-236/97, Recueil, str. I-8679) izhajalo, da je pojem „prenos“ iz ?lena 12(1)(a) Direktive 69/335 treba razlagati široko in da mora za vse prenose vrednostnih papirjev, vklju?no z borznimi prenosi, veljati enaka ureditev ter da lahko izkoristijo odstopanje, predvideno v tej dolo?bi.

29 Belgijska vlada navaja, da ?len 4(1) predloga direktive iz leta 1976 sicer nasprotuje splošni prepovedi ?lena 11 Direktive 69/335, ampak da iz tam sprejetega razlikovanja med izdajo vrednostnih papirjev in njihovo pridobitvijo sledi, da se same izdaje ne sme obdav?iti. Druge transakcije, ki naj bi spadala v odstopanje iz ?lena 12(1)(a) iste direktive, naj ta prepoved ne bi zajemala.

30 V tej zvezi belgijska vlada dodaja, da iz zgoraj navedenih sodb Dansk Sparinvest in Maxi Di izhaja, da se prepoved obdav?itve iz ?lena 11 Direktive 69/335 nanaša le na kapitalske družbe, to je izdajateljice, in da okoliš?ina, da morajo vlagatelji ali prvi pridobitelji pla?ati dajatev, ni v nasprotju s to dolo?bo. Ker so torej samo vlagatelji zavezani dajatvi na borzne transakcije, naj bi belgijska zakonodaja iz obdav?itve dejansko izvzela izdajo vrednostnih papirjev kot celostno transakcijo.

Presoja Sodiš?a

31 Da bi odlo?ili o tem prvem o?itku Komisije, je treba opozoriti, da ?len 11(a) Direktive 69/335 prepoveduje, da se oblikovanje, izdaja, uvrstitev v kotacijo na borzi, uvrstitev na trg ali trgovanje z delnicami, deleži ali drugimi vrednostnimi papirji enake vrste ali s potrdili, ki predstavljajo take vrednostne papirje, ne glede na to, kdo jih je izdal, zavežejo kateri koli obliki obdav?itve.

32 ?e drži, kot to zatrjuje belgijska vlada, da ta dolo?ba izrecno ne omenja prve pridobitve delnic, deležev ali drugih vrednostnih papirjev enake vrste, ostaja dejstvo, kot je to poudaril generalni pravobranilec v to?ki 14 sklepnih predlogov, da naj bi odobritev, da se novo izdani vrednostni papir zaveže davku ali dajatvi na prvo pridobitev, v resnici pomenila le obdav?itev same izdaje tega vrednostnega papirja kot sestavnega dela celostne transakcije glede na zbiranje kapitala. Izdaja vrednostnih papirjev namre? ni sama sebi namen, ampak je smiselna šele takrat, ko pridobijo te vrednostne papirje pridobitelji.

33 Polni u?inek ?lena 11(a) Direktive 69/335 tako zahteva, da mora „izdaja“ v smislu te dolo?be vklju?evati prvo pridobitev vrednostnih papirjev, ki se izvede v okviru njihove izdaje.

34 Te ugotovitve ne omajajo trditve Kraljevine Belgije.

35 Prvi?, glede trditve, da ker se ?len 11(a) Direktive 69/335 izrecno ne nanaša na prvo pridobitev vrednostnih papirjev po njihovi izdaji, ta transakcija ne sodi v prepoved iz te dolo?be, je treba navesti, da po eni strani s tem, da ?len 4(1)(a) predloga Direktive iz leta 1976 z navedbo „prve pridobitve vrednostnih papirjev“ v okviru izdaje nakazuje, da je prva pridobitev vrednostnih papirjev sestavni del splošnejše transakcije izdaje vrednostnih papirjev, od katere ni lo?ljiv. Po drugi strani okoliš?ina, da je Komisija ob ustreznem upoštevanju obstoja razlik pri razlagi ali uporabi navedenega ?lena 11(a) želela zagotoviti enotno uporabo direktiv, ki se nanašajo na iste transakcije, s tem, da je natan?neje opredelila „izdajo vrednostnih papirjev“, ne more vplivati na ugotovitev, da je z gospodarskega vidika treba prvo pridobitev vrednostnih papirjev v okviru njihove izdaje šteti kot sestavni del te izdaje.

36 Drugi?, glede trditve, da dajatev na borzne transakcije ne spada na podro?je uporabe Direktive 69/335, ker zavezanci te dajatve niso kapitalske družbe, ki jih ureja ta direktiva, temve? vlagatelji, zadoš?a ugotovitev, da se prepoved zavezati davku, ki ni dajatev na kapital in druge

dajatve in davki iz člena 12 navedene direktive, nanaša le na izrecno naštetе kapitalске transakcije, ne da bi bilo za njihovo opredelitev treba natančneje določiti identiteto davčnega dolžnika.

37 Tretjič, glede trditve, da dajatev na borzne transakcije pomeni dajatev na prenos vrednostnih papirjev v smislu člena 12(1)(a) Direktive 69/335, ki mora zato izkoristiti odstopanje, predvideno v tej določbi, je treba navesti, da je to odstopanje kot vsako izjemo treba razlagati strogo in ne sme privedi do tega, da bi nate, od katerega odstopa, izgubilo polni uinek.

38 Razlaga pojma „prenos“ iz člena 12(1)(a) Direktive 69/335 v smislu, kot ga predlaga belgijska vlada, bi torej členu 11(a) te direktive odvzela njegov polni uinek, tako da bi bil lahko postopek izdaje, ki v skladu s to določbo ne sme biti zavezan nobenemu drugemu davku ali dajatvi kot dajatvi na kapital, kljub temu obdavčen z drugim davkom ali dajatvijo, saj se novo izdani vrednostni papirji v okviru izdaje nujno „prenesejo“ na pridobitelje.

39 Zato prve pridobitve vrednostnih papirjev v okviru njihove izdaje ni mogoče šteti kot „prenos“ v smislu člena 12(1)(a) Direktive 69/335 in torej dajatev na tako prvo pridobitev ne more soditi v odstopanje po tej določbi.

40 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba ugotoviti, da dajatev na borzne transakcije, če se odmeri na nove vrednostne papirje, ki so bili izdani ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali po povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, pomeni obdavčitev v smislu člena 11(a) Direktive 69/335, katere uvedbo ta določba prepoveduje.

41 Iz tega izhaja, da je prvi oitek Komisije utemeljen.

Oitek glede dajatve na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev

Trditve strank

42 Komisija trdi, da se njene trditve glede dajatve na borzne transakcije *mutatis mutandis* prenesejo na dajatev na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev. Vendar pojasnjuje, da ta krši člen 11 Direktive 69/335 samo takrat, če bremeni izročitev vrednostnih papirjev neposredno po njihovi izdaji.

43 Belgijska vlada najprej navaja, da Komisija ni zadosti obrazložila svojih trditev glede nezdržljivosti dajatve na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev s členom 11 Direktive 69/335. Preprosto sklicevanje na trditve, izpeljane glede dajatve na borzne transakcije, naj ne bi bilo zadostno, saj naj bi bili ti dajatvi zelo različni.

44 Belgijska vlada dalje trdi, da dajatev na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, katere cilj je preprečiti izročitev fizičnih vrednostnih papirjev in spodbujati naložbe vrednostnih papirjev v zbirni depozit, spoštuje prepoved iz člena 11 Direktive 69/335, ker je obdavčena zgolj fizična izročitev vrednostnih papirjev. Ta transakcija bi morala biti torej samostojna in neodvisna od izdaje vrednostnih papirjev. Okoliščina, da so izdani vrednostni papirji imenski, nematerializirani ali deponirani v zbirni depozit pri finančni instituciji, naj ne bi povzročila obdavčitve s to dajatvijo. Poleg tega izročitve prinosniških vrednostnih papirjev ni več mogoče opredeliti kot „uvrstitev na trg“ ali „trgovanje“ s temi vrednostnimi papirji v smislu člena 11 Direktive 69/335.

45 Belgijska vlada nazadnje zatrjuje, da obdavčitev izročitve prinosniških vrednostnih papirjev sodi v odstopanje iz člena 12(1)(a) Direktive 69/335, ker naj bi pojem „prenos“, kot ga razlaga Sodišče v zgoraj navedeni sodbi Codan, pokrival tako pravno dodelitev vrednostnih papirjev kot

njihovo fizično izročitev.

Presoja Sodišča

46 Navesti je treba, da je ožitek Komisije omejen na obračunavanje dajatve na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, ki bremeni fizično izročitev takih vrednostnih papirjev neposredno po izdaji.

47 Torej, če drži tako, kot to navaja belgijska vlada, da izdaja, kot je izdaja prinosniških vrednostnih papirjev, ne privede do obračuna te dajatve, kljub temu ostaja dejstvo, da je treba fizično izročitev takih vrednostnih papirjev njihovim prvim pridobiteljem iz enakih razlogov, kot so navedeni v točki 35 te sodbe, šteti kot sestavni del izdaje v smislu člena 11(a) Direktive 69/335.

48 Pomembno je dodati, da fizična izročitev prinosniških vrednostnih papirjev prvemu pridobitelju niti ne sodi v odstopanje, predvideno v členu 12(1)(a) Direktive 69/335, ker se, kot izhaja iz točke 37 te sodbe, pojem „prenos“ razlaga strogo in iz istih razlogov, kot so navedeni v točki 38 te sodbe, ne more zajeti prve fizične izročitve novo izdanih vrednostnih papirjev.

49 V nasprotju s trditvami belgijske vlade ta ugotovitev ne nasprotuje razlagi člena 12(1)(a) Direktive 69/335, kot jo je podalo Sodišče v zgoraj navedeni sodbi Codan.

50 Kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 38 sklepnih predlogov, Sodišče v tej sodbi ni potrdilo široke razlage pojma „prenos vrednostnih papirjev“, ampak se je omejilo na enotno razlago različnih jezikovnih različic Direktive 69/335, če bi bile med njimi razlike, pri čemer je odločilo, da člena 12(1)(a) te direktive ni mogoče razlagati tako, kot da omejuje možnost držav članic, da obračunajo dajatve na same borzne transakcije tako, kot to predvidevata nemška in danska različica navedene direktive.

51 Ob upoštevanju teh ugotovitev je treba ugotoviti, da dajatev na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev, kolikor bremeni prvo fizično izročitev novo izdanih prinosniških vrednostnih papirjev, pomeni prepovedano obdavčitev na podlagi člena 11(a) Direktive 69/335.

52 Iz tega sledi, da je tudi drugi ožitek Komisije utemeljen.

53 Zato je treba ugotoviti, da Kraljevina Belgija s tem, da je:

– dajatvi na borzne transakcije zavezala vpise novih vrednostnih papirjev v Belgiji, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, in

– dajatvi na izročitev prinosniških vrednostnih papirjev zavezala fizično izročitev prinosniških vrednostnih papirjev glede belgijskih ali tujih javnih skladov, kadar gre za nove vrednostne papirje, izdane ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povečanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila,

ni izpolnila obveznosti iz člena 11 Direktive 69/335.

Stroški

54 Na podlagi člena 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Komisija je predlagala, naj se Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

1) Kraljevina Belgija s tem,

– da je dajatvi na borzne transakcije zavezala vpise novih vrednostnih papirjev v Belgiji, izdanih ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povežanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila, in

– da je dajatvi na izrožitev prinosniških vrednostnih papirjev zavezala fizižno izrožitev prinosniških vrednostnih papirjev glede belgijskih ali tujih javnih skladov, kadar gre za nove vrednostne papirje, izdane ali ob ustanovitvi družbe ali investicijskega sklada, ali ob povežanju osnovnega kapitala, ali ob izdaji posojila,

ni izpolnila obveznosti iz člena 11 Direktive Sveta 69/335/EGS z dne 17. julija 1969 o posrednih davkih na zbiranje kapitala, kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 85/303/EGS z dne 10. junija 1985.

2) Kraljevini Belgiji se naloži plažilo stroškov.

Timmermans Gulmann Schintgen

Macken Colneric

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 15. julija 2004.

Sodni tajnik Predsednik drugega senata

R. Grass C. W. A. Timmermans

* Jezik postopka: francošžina.